

знач. бью масло: Гюла си мѣко биеше На мали врата градински. *Д. 29, 10—11.* 2) бияхъ пѣть въ знач. нарочно иду куда: И такъ всички роднини и приятели ше са споразумѣвать за различни работи телеграфически, безъ да иматъ нужда да биятъ нѣколко часа или минути пѣтъ. *Л. Д. 1876 р. 90.* 3) бияхъ метания въ знач. сокрушаюсъ, каюсъ во грѣхахъ: Ела она, братъ, вѣруваше Господа Исуса Христоса, Метани биеше, и сѣ карстеше. 4) бияхъ шега въ знач. шутки шучу, надъ кѣмъ насмѣхаюсъ: Та га (=я) чини башъ кадна, Па не га узе за него, Ток' ъ остави низъ село-то 'Лѣпъ да пита да сѣ 'рани, 'Си-те да сѣ шега биѣтъ. *М. 176.* Що стоишъ, брату, що гледашъ, Дека сѣ, брату, армасанъ, Ке те доче армасница И нейни-те вѣрни дружки, Въ очи шега ке ѣ сѣ биѣтъ. *ib. 205.* Мома стое спроти него, Уще му сѣ шега бие,—въ очи смее. *ib. 600.* **Вия-са**—1) бьюсь, борюсъ, дерусъ: Но айде да са биѣме, До три дни и до три нощи. *Д. 34, 110—111.* Книга ми пратижа до Московска кралица, Да си излѣзи на бой да ся бие. *ib. 42, 13—14.* Ду триста змея собрали Ду край широку езеру, И са буетъ съ гутѣма лама, Кой да езеру обземе. *D. S. 1, 3—5.* Ферманъ ми е дошло, Рахманъ бялюкбаша, Да иде Тодора, Сосъ бой да се бие, Ако не да иде, Глава ке ѣ земе, Рахманъ бялюкбаша. *В. 129.* Два са змея во планина биѣтъ, До две реки черни крѣви течать. *М. 116.* Мало е туѣъ число от' юнацы—С' множество бийватъ ся поганцы... *Гн. 131.* Нейдамъ, Марко, съ тебе да сѣ биамъ, Туку идамъ побратимъ да бидамъ. *М. 147.* Деца-та сѣ биеха отъ далеко со каменя, а отъ близу съ дървени сабѣи. *М. р. 525—2)* мечусъ: Има и такива бездарни момци, които съ време са били по чуждина и при заврѣщаніе-то си сѣ изваршили дѣла по-лоши и отъ старп-тѣ простаці. *Л. Д. 1876 р. 136.* Била Бояна Войводка, Била е деветъ години, Покарала е десета, Ниде човякъ не видяле (*Бояна и Стояно*), Камо ли пара да земать. *М. 166.*

Влаболѣ *гл. дл.* бормочу: „Каква облага“, блаболише си, „дѣто до сега не умрѣхъ отъ гладъ, като може тая нощъ да мя раскъсать звѣроветъ“. *РА. 19.*

Благатѣкъ *ум.* **Благатичѣкъ** *тоже* что блатъ—1) счастливый: Тукъ природа-та, сякашъ че казва на обитатели-тѣ си: яйте, пійте и спѣте, за васъ азъ сама щѣ ся трудѣ... Благатички тѣя диваци! *Л. Д. 1871 р. 109, 111.* Нѣ рѣдко е оня благатичѣкъ, който може да намѣри нѣколко коренчета (*на женъ-шена*). *ib.* Азъ ся мислѣхъ за благатичекъ. *ib. р. 148.* *Ср. подг сл. омѣжж. Ч. 201.* Сѣвѣй думаше за нея благатка майка, коя рождала таково чедо хубаво и умно. *Зк. 71.*